स्विष्टकृते वद्यतीति। जनानां यजमानानामतिथिमतिथिवत् पूजनीयम्। अयं मन्त्र आदित्येष्टौ स्विष्टकृतः पुरोऽनुवाक्या। तथा चाश्वलायन आह, होतारं चित्ररथमध्वरस्य प्राप्नाय-मग्निर्भरतस्य शृण्व इति संयाज्ये इति॥

अथ पञ्चदशीमाह। "आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषा। ब्रह्म जुषाणो हर्य्यश्व याहि। वरीवृजत् स्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मेदधद्वृषणꣳ शुष्ममिन्द्र" इति। हे हर्य्यश्व हरिनामका-भ्यामश्वाभ्यामुपेतेन्द्र ब्रह्म जुषाणः अस्मदीयस्तोत्रं सेवमानः स जोषाः अस्माभिः समानप्रीतिः सन् विश्वाभिरूतिभिः सर्व्वै-रपि रक्षणप्रकारैः सह नः अस्मान् प्रत्यायाहि आगच्छ। किं कुर्व्वन् हे सुशिप्र शोभनहविर्युक्त स्थविरेभिर्वृद्धैर्देवैः सह वरीवृजत् सर्व्वमशुभमत्यन्तं वर्ज्जयन् हे इन्द्र वृषणं काम-वर्षणक्षमं शुष्मं बलं अस्मे दधत् अस्मासु सम्पादयन् वर्त्तस्व॥

अथ षोडशीमाह। "इन्द्रः सुवर्षा जनयन्नहानि। जिगा-योशग्भिः पृतना अभिश्रीः [६]। प्रारोचयन्मनवे केतु-मह्ना। अविन्दज्ज्योतिर्बृहते रणाय" इति। अयमिन्द्रः उशि-ग्भिर्विजयं कामयमानैर्देवैः सह पृतनाः वैरिसेना जिगाय जयं प्राप्तवान्। कीदृशः इन्द्रः, सुवर्षाः स्वर्गप्रदः अभिश्रीः अभिमतश्रीकः किंकुर्व्वन् अहानि जनयन् स्वर्भानुसञ्ज्ञना असुरेण सूर्य्ये तमसाविद्धे सति तदसुरविनाशनेन प्रकाश-भूतान्यहान्युत्पादयन् मनवे मनुष्यार्थम् अह्नां केतुं सूर्य्यं प्रारोचयन् प्रकर्षेण दीपितवान्। ततो बृहते रणाय महते